

Α.Τ.Ε.Ι. ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑΚΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΣΤΟ ΨΥΧΙΚΟ

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ:

Χρυσανγή Μεραμβελιωτάκη

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ:

Ζωή Σμυρλάκη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2004

Α.Τ.Ε.Ι. ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑΚΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΣΤΟ ΨΥΧΙΚΟ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ:
Ζωή Σμυρλάκη

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ:
Χρυσανγή Μεραμβελιωτάκη

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Άννα Αντωνιδάκη
Ειρήνη Χριστοφορίδη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2004

*«.....αφιερωμένο στην οικογένειά μου που τους οφείλω ότι είμαι
μέχρι σήμερα.....»*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευχαριστίες	Σελ. iii
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	Σελ. 1
<u>1° ΚΕΦΑΛΑΙΟ</u>	
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ	Σελ. 3
<u>2° ΚΕΦΑΛΑΙΟ</u>	
2.1. ΡΥΘΜΟΙ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 5
<u>3° ΚΕΦΑΛΑΙΟ</u>	
3.1. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΥΠ΄ΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΣΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 8
<u>4° ΚΕΦΑΛΑΙΟ</u>	
4.1. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 12
4.1.1. Το τοπογραφικό σχέδιο του κήπου σε κλίμακα 1:100	Σελ. 12
4.1.2. Τα μέρη του κήπου	Σελ. 12
4.1.3. Η αρχιτεκτονική σύνθεση του κήπου	Σελ. 13
4.2. Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 14
4.2.1. Τα χώματα και η ισοπέδωση	Σελ. 14
4.2.2. Οι περιφράξεις	Σελ. 15
4.2.3. Το είδος του κήπου	Σελ. 15
4.2.4. Τα χρώματα	Σελ. 15
<u>5° ΚΕΦΑΛΑΙΟ</u>	
5.1. ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΣΤΟ ΨΥΧΙΚΟ	Σελ. 17
5.2. Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 19
5.3. Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 19
5.3.1. Η κατασκευή των λιμνών	Σελ. 19
5.3.2. Η κατασκευή της πέργκολας	Σελ. 20
5.3.3. Οι πλακοστρώσεις	Σελ. 21
5.3.4. Η κατασκευή του Barbeque	Σελ. 21
5.3.5. Η δημιουργία παιδικής χαράς	Σελ. 22

6° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

6.1. ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑΣ.	Σελ. 23
6.1.1. Εγκατάσταση του χλοοτάπητα στο κήπο.	Σελ. 25
6.2. ΤΑ ΦΥΤΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ.	Σελ. 27
6.2.1. Καλλωπιστικοί θάμνοι.	Σελ. 27
6.2.2. Αναρριχώμενα φυτά.	Σελ. 31
6.2.3. Κωνοφόρα φυτά μεγάλης ανάπτυξης και νάνα.	Σελ. 33
6.2.4. Καλλωπιστικά δέντρα.	Σελ. 37
6.2.5. Φοινικοειδή φυτά.	Σελ. 38
6.2.6. Πολυετή ποώδη.	Σελ. 42
6.2.7. Τριανταφυλλίες.	Σελ. 44
6.3. Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 50
6.4. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ	Σελ. 51
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	Σελ. 52

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστώ θερμά την εισηγήτρια και καθηγήτριά μου Χρυσσαυγή Μεραμβελιωτάκη για τη διδαχή της και τις πολύτιμες γνώσεις που μου προσέφερε μέσω αυτής και διεκπεραίωσα την συγγραφή της πτυχιακής μου εργασίας.

Ευχαριστώ επίσης τον κύριο Σωκράτη Παπακωνσταντίνου για την ανάθεση του συγκεκριμένου έργου κατά την περίοδο της εξάμηνης πρακτικής μου άσκησης.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω την αδερφή μου Παρασκευούλα Σμυρλάκη για την βοήθεια που μου προσέφερε στην διεξαγωγή του σχεδίου στο AutoCAD, την φίλη μου Γεωργία Βεντούρη καθώς και τη Μαρίνα Σακελαρίου για την πολύτιμη βοήθειά τους.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η διαμόρφωση ενός κήπου είναι η τέχνη της τροποποίησης των φυσικών χαρακτηριστικών του, της διαρρύθμισής του με διάφορες κατασκευές χρήσιμες ή διακοσμητικές, της καλλιέργειας του εδάφους και εγκατάστασης χλοοτάπητα, καλλωπιστικών φυτών, παρτεριών, ανθέων, σύμφωνα πάντα με ένα μελετημένο σχέδιο και με το τελικό αποτέλεσμα που ικανοποιεί σκοπούς όπως χρησιμότητα, λειτουργικότητα και καλαισθησία.

Η πτυχιακή στηρίχτηκε πάνω στη μελέτη περιβάλλοντος χώρου συγκροτήματος κατοικιών στο Ψυχικό.

Το συγκρότημα αυτό αποτελείται από 4 κτήρια και το κάθε ένα από αυτά έχει 2 πολυτελείς κατοικίες. Βρίσκεται στα βορειοδυτικά προάστια του νομού Αττικής, 90μ ύψος από την επιφάνεια της θάλασσας και υπερισχύουν νοτιοανατολικοί άνεμοι.

Στο συγκεκριμένο κήπο μελετήσαμε τις ανάγκες των ατόμων που μένουν στις κατοικίες. Σε όλα σχεδόν τα σπίτια μένουν τριμελείς και τετραμελείς οικογένειες. Τα φυτά τοποθετήθηκαν ανάλογα με το τύπο της κατοικίας (μόνιμη και μοντέρνα) και με τις προτιμήσεις του ιδιοκτήτη.

Ο ιδιοκτήτης προτίμησε ένα μοντέρνο και μεσογειακό στυλ άρα δεν έλειψαν φυτά όπως η ελιά, η δάφνη του Απόλλωνα και τριανταφυλλιές. Το αποτέλεσμα ήταν αισθησιακό.

SUMMARY

Landscape is the art of modify the physical marks of a garden, of arrangement with different constructions useful or for decoration, of cultivation and establishment of grass, trees, bushes, flowers always according to the plan and the final result that can satisfy the purpose such as usefulness, functionality and the good looking of the final garden.

This diplomatic practice is landscaping of outdoors in a group of houses at Psychiko area.

This group of luxurious houses is composed from 4 building that each one has 2 luxurious houses and is landed in Psychiko.

Psychiko is in the North suburbs of Attica. The group is in 90m Height from the surface of sea and southeast winds prelate.

In this garden first of all, the needs of people who lives there, was the first thing to search for. In most of the houses, families of 3 and 4 persons stay there. Afterwards we saw that these regions are used as permanent so different constructions and flowers are going to be used than in big villas.

In this garden we decided to give a modern and also a Mediterranean style like olive trees, Apollon's Daphne and Roses which give the modern and glamorous result.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι πρώτες επαφές του προϊστορικού ανθρώπου με τα φυτά έγιναν όταν άφησε σταδιακά το κυνήγι σαν μέσο επιβίωσης και άρχισε να καλλιεργεί παραγωγικά φυτά γύρω από τις πρώτες κατοικίες.

Οι πρώτες εκδηλώσεις προς αυτά σαν παραγόντων ομορφιάς χάνονται στα βάθη των αιώνων. Ίσως σε κάποια εποχή ξύπνησε το ενδιαφέρον τους εξαιτίας των χρωμάτων, του αρώματος και γενικά της φυσικής ομορφιάς και αρμονίας που συνέβαλαν στην καλύτερευση του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου και κοντά στο παραγωγικό κήπο άρχισαν την καλλιέργεια διακοσμητικών φυτών.

Έτσι λοιπόν σήμερα ο κήπος επιβάλλεται να είναι χρήσιμος, λειτουργικός και διακοσμητικός για να προσφέρει στον ιδιοκτήτη του, ψυχική και σωματική υγεία και να ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του.

Γι'αυτούς τους λόγους πρέπει να εκφράζει την προσωπικότητα του ιδιοκτήτη και να διαμορφωθεί ανάλογα με το γούστο του και την οικονομική του κατάσταση ώστε το αποτέλεσμα να είναι επιθυμητό πρώτα από εκείνον.

Ανάλογα λοιπόν με τις οικονομικές δυνατότητες, το γούστο, το χώρο, το κλίμα, το μικροκλίμα της περιοχής, τις χρήσεις και τη λειτουργικότητα του κήπου, το στυλ και την τοποθεσία που βρίσκεται η οικία, σχεδιάζεται ένας κήπος.

Η διαμόρφωση (κηποτεχνία) λοιπόν ενός κήπου είναι η τέχνη της τροποποίησης των φυσικών χαρακτηριστικών ενός κήπου, της διαρρύθμισής του με διάφορες κατασκευές χρήσιμες ή διακοσμητικές, της καλλιέργειας του εδάφους και εγκατάστασης χλοοτάπητα, καλλωπιστικών δέντρων, θάμνων, παρτεριών, ανθέων, σύμφωνα πάντα με ένα μελετημένο σχέδιο και με το τελικό αποτέλεσμα που ικανοποιεί σκοπούς όπως χρησιμότητα, λειτουργικότητα και καλαισθησία.

Δηλαδή πρέπει να συνδυάζονται σωστά τεχνικά στοιχεία με τα φυσικά στοιχεία του χώρου ώστε να επιτευχθεί:

- Ενότητα
- Αρμονία
- Ισορροπία

δηλαδή στοιχεία που εξασφαλίζουν χώρο προσαρμοσμένο στα ανθρώπινα μέτρα και ανάγκες και σε ένα αισθητικό αποτέλεσμα υψηλής ποιότητας.

Τεχνικά στοιχεία είναι:

- Οικήματα
- Κιγκλιδώματα
- Διάδρομοι
- Αναβαθμίσεις
- Τοίχοι αντιστήριξης
- Πέργκολες
- Λίμνες
- Βραχόκηποι
- Σκάλες
- Πλακόστρωτα

Και τα φυσικά στοιχεία είναι:

- Έδαφος
- Φυτά και αλλαγές στην βλάστηση κατά την διάρκεια των εποχών
- Νερό
- Τοπίο- Πλαίσιο της περιοχής
- Φως
- Βράχοι

1° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Ο σχεδιασμός και η κατασκευή του κήπου δεν είναι σημερινή εξέλιξη. Αρχισε πριν πολλά χρόνια και ανάλογα με την κάθε εποχή υπήρχε και μια ιδιαίτερη μορφή κήπου. Αρχαίοι κήποι και πολλοί διαδεδομένοι υπήρξαν:

- Οι κρεμαστοί κήποι της Βαβυλώνας:

Ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου, που τους περιέγραψε ο Διόδωρος ο Σικελός. Ήταν κατασκευασμένοι από είκοσι τaráτσες τη μία πάνω στην άλλη, τις οποίες στήριζαν τοίχοι μεγάλου πάχους. Τα πιο διαδεδομένα φυτά εκείνη την εποχή ήταν τα αλμυρικά, και οι φοίνικες.

- Οι Αιγυπτιακοί κήποι στις όχθες του Νείλου παρουσιάζουν μια άλλη μορφή:

Ίσιους δρόμους φυτεμένους με φοίνικες και κυπαρίσσια, τους οποίους χώριζαν κατά κανονικά διαστήματα θόλοι, αναδενδράδες, χουρμαδιές, ροδιές, άνθη, τεχνιτές λίμνες με λωτούς (ήταν το ιερό φυτό των Αιγυπτίων).

-Οι Ελληνορωμαϊκοί κήποι:

Εακουστοί οι κήποι του Λούκουλου του Μαικήνα, του Πλίνιου, του Τιβέριου, του Αύγουστου, του Πομπηίου στους επτά λόφους της πόλης κατά μήκος του Τίβερη ή στα μεγάλα κτήματα των περιχώρων και των επαρχιών.

Αντίθετα από την Αθήνα στη Ρώμη και σε μικρότερες πόλεις της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας υπήρχαν παντού φυτεμένες περιοχές: σκιερές δεντροστοιχίες, δημόσια πάρκα, κρεμαστοί κήποι σε αψίδες και κήποι σε εσωτερικές αυλές. Όταν η έκταση ήταν περιορισμένη οι επίπεδες σκεπές των κτιρίων σκεπάζονταν με φυτοδοχεία γεμάτα φυτά. Χαρακτηριστικό των κήπων αυτών ήταν οι υπερυψωμένες πρασιές.

Οι εξωτερικές αυλές στολίζονταν με σιντριβάνια, κρήνες, μαρμάρινα τραπέζια και αγάλματα. Φυτά που χρησιμοποιούνταν συχνά ήταν οι

νάρκισσοι, γλαδίοι, ίριδες, δεντρολίβανο, το πεύκο, η μυρτιά και η ελιά. Εδώ για πρώτη φορά αειθαλή φυτά κλαδεύονταν σε διάφορα σχήματα.

Με την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας η κηποτεχνία έπεσε σε παρακμή. Οι κήποι ήταν περισσότερο χρήσιμοι. Τους αποτελούσαν τετράγωνα οριοθετημένα με τοιχάκια, τούβλα όπου φυτεύονταν λαχανικά, οπωροφόρα και φυτά φαρμακευτικά και αρωματικά.

Ενώ η Ευρώπη πάλευε να ξανακερδίσει τον πολιτισμό που χάθηκε με την παρακμή της Ρώμης, η Ισπανία απολάμβανε τον πλούτο και τη σταθερότητα της Αραβικής κυριαρχίας.

Στις πολυτελείς επαύλεις που κατασκευάστηκαν την εποχή εκείνη, η Μαυριτανική επίδραση είναι δεδομένη τόσο στην Αρχιτεκτονική όσο και στην κηποτεχνία τους.

Η κηποτεχνία ως τέχνη και επιστήμη αναπτύχθηκε κατά την Αναγέννηση που όχι μόνο αναβίωσε τα κλασικά ιδεώδη του Ελληνικού και Ρωμαϊκού πολιτισμού, αλλά επηρέασε όλη την Ευρώπη και έβαλε τα θεμέλια για την σημερινή ανάπτυξη της Αρχιτεκτονικής του τοπίου, χρησιμεύοντας ως ενδιάμεσο στάδιο του αρχαίου και νέου κόσμου.

Η Ελληνική Κηποτεχνία όπως έφτασε ως τον 20^ο αιώνα επηρεάστηκε από τους Ισλαμικούς κήπους που αναπτύχθηκαν στην Περσία αρχικά και στην οθωμανική αυτοκρατορία αργότερα, ειδικά μετά την πτώση της βυζαντινής αυτοκρατορίας.

Κάθε παραδοσιακός ισλαμικός κήπος περιλαμβάνει τέσσερα στοιχεία: το νερό για άρδευση και ήχο, τη σκιά για δροσιά και ηρεμία, τα άνθη για χρώμα και άρωμα και τη μουσική για ακουστική απόλαυση.

Τα περισσότερα λοιπόν από τα στοιχεία των ισλαμικών μεταφέρθηκαν στους τουρκικούς κήπους και έπειτα στους ελληνικούς.

Μόνο στις αρχές του 20^ο αιώνα αρχίζουν να φαίνονται οι επιδράσεις της εισαγόμενης ευρωπαϊκής κηποτεχνίας.

Σήμερα η κηποτεχνία δεν περιορίζεται στη διαρρύθμιση περιφραγμένων χώρων αριστοκρατών αλλά επιμελείται και εξωραϊζει το καθημερινό πλαίσιο, ιδιωτικό ή δημόσιο όπου ζει και δημιουργεί ο άνθρωπος.

2° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

2.1. ΡΥΘΜΟΙ ΚΗΠΟΥ

Διακρίνονται τέσσερις κηποτεχνικοί ρυθμοί:

-Κανονικός ή συμμετρικός: Με υποταγή της φύσης στις ανάγκες μιας αυστηρής γεωμετρικής σύνθεσης.

-Ακανόνιστος ή ασύμμετρος: Αντιγραφή και εξιδανίκευση της φύσης.

-Μεικτός: Συνδυασμός κανονικού ή ακανόνιστου ρυθμού.

-Μοντέρνος: Προέκταση της κατοικίας και χώρος δραστηριότητας, εκτόνωσης και αισθητικής απόλαυσης.

Εκτός από τους ρυθμούς που διακρίνουν ένα κήπο, μπορούμε να δώσουμε και διάφορα στυλ.

-Εξοχικό στυλ: Τραχείς τοίχοι πέτρινοι και ξύλινοι φράκτες αποτελούν το χαρακτηριστικό γνώρισμα του εξοχικού κήπου, που βλέπει σε δάσος ή χωράφια, ή που μπορεί να βρίσκεται κοντά στη θάλασσα. Η όλη εικόνα είναι απεριποίητη με ένα θαυμάσιο μωσαϊκό χρωμάτων. Σε όλη τη φαινομενική αταξία υπάρχει ο στέρεος σκελετός που θα ελέγχει και θα ενώνει το σύνολο, το χρώμα και τη δομή των συστατικών, όπως οι τοίχοι και η περίφραξη.

Για να τονιστεί η αίσθηση της εξοχής, επιλέγουμε απλά φυτά- άνθη με σχήμα μαργαρίτας, μοσχομπίζελο, δεντρομολόχα, γλάστρες με κατιφέ και αφήνουμε να ανθίσουν σε αφθονία. Τα χρώματα μπορούν να είναι αντίθετα και έντονα, και αειθαλή με φυτεύσεις φυτών με επιβλητικά φυλλώματα. Εξωτερικά επιπλώνουμε συνήθως με ξύλο.

-Μοντέρνο στυλ: Χαρακτηριστικό αυτού του στυλ είναι η απλότητα της γραμμής και μια γλυπτική σχεδόν αίσθηση του χώρου. Στο σχέδιο τα σχήματα είναι γεωμετρικά και απλά. Κατά τον Le Corbusier το σπίτι είναι μια μηχανή για να ζεις. Έτσι και στον κήπο έχουμε λειτουργικότητα γιατί

αποτελεί τη συνέχεια του σπιτιού, ένα χώρο για ενεργητική απόλαυση. Τεχνικά στοιχεία του κήπου μπορεί να είναι πσιίνα ή τζακούζι.

Τα χρώματα είναι φωτεινά και καθαρά και κάνουν έντονες αντιθέσεις. Η φύτευση είναι αρχιτεκτονική με έντονη γραμμή, μαζική με πλατύφυλλες τουλίπες και σπαθωτά χορτάρια.

-Επίσημο στυλ: Χαρακτηρίζεται από γεωμετρία, ισορροπία και αναλογία μαζί με μια αίσθηση θεατρικότητας. Μπορεί να έχει κάποια αυλή με κιγκλιδώματα, κομψά σκαλοπάτια, αγάλματα. Συμμετρία στο σύνολο με μια επίσημη πσιίνα. Συνήθως ταιριάζουν τριανταφυλλιές, απαλά ψαλιδιζόμενα δέντρα για να απαλύνει η εικόνα.

-Αποικιακό στυλ: Απλοϊκό, νοικοκυρεμένο, καθαρό και συμμαζεμένο. Έχει μια ευχάριστη και ξεκούραστη όψη, εναρμονισμένη με το τοπίο. Βασικά υλικά του κήπου είναι το σανίδι και το τούβλο με κουνιστές καρέκλες, σύτες στις πόρτες.

Υπάρχουν και στοιχεία που απηχούν μια επισημότητα και ευημερία όπως καμάρες, κληματαριές και μπορντούρες από πυξάρι, με μια αίσθηση χαλαρή, αυθόρμητη. Καλύψεις με ξύλο, επιστρώσεις με λαξευμένο γρανίτη και πέτρινα ή ξύλινα γλυπτά.

-Μεσογειακό στυλ: Κήπος χαλαρωτικός σε αυλή ή στη πσιίνα με ευωδιές από λεμονιές, πορτοκαλιές και κυπαρίσσια. Υπάρχει καθιστικό συνήθως κάτω από δέντρο ή μια μεγάλη ομπρέλα.

Ο κήπος έχει φόντο λευκού τοίχους και λογχοειδή φύτευση και είναι γεμάτος με ολοζώντανα χρώματα που ξεχύνονται από πήλινες γλάστρες.

Τα χρώματα που κυριαρχούν είναι μπλε, κίτρινο, πορτοκαλί, βαθύ ροζ και κόκκινο και οι απαλές αποχρώσεις, το μοβ, βαθύ μπλε που δείχνουν σκοτεινά και μελαγχολικά.

-Ανατολίτικο στυλ: Δεν είναι συνήθως μεγάλος κήπος. Έχει δυναμικό στυλ με φύλλα μπανανιάς να ξεχύνονται από τον κήπο, πελώριους φοίνικες και πλούσια χαμηλή βλάστηση, λιμνούλες με ψάρια και εντυπωσιακές ορχιδέες.

Τα τεχνικά στοιχεία είναι άψογα και συγκρατημένα με αριστοτεχνική επιστρώση χαλικιών και μεγάλα στρογγυλεμένα λιθάρια.

Δίνει μια συγκρατημένη ηρεμία, λεπτομερειακή συντήρηση, ξεκούραση.

Τα υλικά συνήθως είναι φράκτες από μπαμπού, δροσερά βρύα κάτω από πεύκα.

Τα χρώματα είναι πλούσια και ζωντανά με αυστηρή ακρίβεια: μία αγκαλιά κρίνων ή κάτι χρωματισμένο έντονο πορτοκαλί γίνεται το επίκεντρο.

3.1. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΥΠ΄ΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΣΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ:

A. Χαρακτηριστικά της περιοχής.

- i. Αν ο κήπος βρίσκεται παραθαλάσσια, πεδινά ή βορινά γιατί θα χρησιμοποιηθούν άλλα φυτά σε κάθε περίπτωση.
- ii. Αν έχουμε πολύ ηλιοφάνεια στην περιοχή ή πολλές βροχοπτώσεις για να δούμε τα είδη των φυτών που είναι κατάλληλα σε κάθε περίπτωση καθώς και το σωστό τύπο χλοοτάπητα.
- iii. Τι άνεμοι υπερισχύουν και τι φορά έχουν, για την σωστή διάταξη των φυτεύσεων καθώς και τα είδη των φυτών. Άλλη διάταξη θα υπάρχει σε μια πλαγιά όπου υπάρχουν βόρειοι άνεμοι, ώστε εκεί η φύτευση να εξουδετερώνει τους ανέμους και άλλη διάταξη θα υπάρχει παραθαλάσσια όπου χρειάζεται ανεμοφράκτης με ανθεκτικά φυτά στη θάλασσα.

B. Σεβασμός στη φύση.

Ο κήπος πρέπει να έχει τα περισσότερα από τα φυσικά στοιχεία της περιοχής για να συνδυάζεται το όλο τοπίο με το κήπο. Αν δηλαδή ένα σημείο του κήπου είναι βαλτώδη αντί να το ισοπεδώνουμε, το διαμορφώνουμε με υδροβιότοπο. Αν υπάρχουν ήδη στο οικόπεδο βραχώδεις εξάρσεις μπορούν να παραμείνουν και να συμπληρωθούν ώστε να δημιουργηθεί ένας βραχόκηπος.

Γ. Το έδαφος και το υπέδαφος.

- i. Αν η σύσταση του εδάφους είναι ακατάλληλη, τότε το βελτιώνουμε ή το αντικαθιστούμε με το ήδη υπάρχον επιφανειακό χώμα 30εκ. Βάθος και άνω.
- ii. Αν το υπέδαφος είναι αδιαπέραστο (βράχοι) πριν κάνουμε τη φύτευση, ανοίγονται λάκκοι με μηχανικά μέσα και γεμίζονται με καλό χώμα.
- iii. Αν στο υπέδαφος υπάρχει μόνιμη υγρασία πρέπει να προσέξουμε ώστε να φυτευτούν φυτά όπως η Ιτιά (ανθεκτικά). Στη περίπτωση αυτή χρειάζεται να τοποθετηθεί ένα σύστημα αποστράγγισης.

Δ. Η μορφή και η χρήση της κατοικίας.

- i. Αν είναι σύγχρονη κατοικία ταιριάζουν απλές γραμμές.
- ii. Δεν θα πρέπει να κατατεμαχίζεται το οικόπεδο και να μην αφήνονται στενές λωρίδες μεταξύ περιφράξεως και κατοικίας γιατί δεν διαμορφώνονται εύκολα.
- iii. Η είσοδος του σπιτιού, η προσπέλαση στο χώρο στάθμευσης και τα παραρτήματα του σπιτιού θα καθορίσουν τις γενικές γραμμές του σχεδίου.
- iv. Η χρήση της κατοικίας επιδρά στη μορφή και τη συντήρηση του κήπου. Αν δηλαδή είναι μόνιμη τότε χρειάζεται επιμελημένη κατασκευή γιατί θα έχει την καλύτερη συντήρηση ενώ αν είναι κατοικία που χρησιμοποιείται το Σαββατοκύριακο τότε η κατασκευή πρέπει να είναι απλή γιατί η συντήρηση θα γίνεται αραιά. Στις κατοικίες διακοπών τοποθετούνται φυτά που ανθίζουν την κατάλληλη εποχή.

Ε. Το μέγεθος του κήπου.

Ανάλογα με το μέγεθος του κήπου δηλαδή αν είναι μικρός διαμορφώνεται πιο εύκολα σε σχέση με ένα μεγάλο. Έτσι λοιπόν έχουμε:

Μικρός κήπος: Όπου κάνουμε όσο το δυνατό λιγότερα χωρίσματα για να δείχνει μεγαλύτερος. Αν γίνεται το περιφράσσουμε με χαμηλό κιγκλίδωμα για να φαίνεται ανοιχτός με περισσότερο αέρα. Εκεί φυτεύονται λίγα φυτά

μεγάλης ανάπτυξης που θα στηριχθούν στην πρόσοψη κατοικίας ή περιφερειακά, τοποθετείται χλοοτάπητας και φυτεύονται λίγα ποώδη ανθοφόρα για να μην υπάρχει μονοτονία.

Μεσαίος κήπος: Εδώ υπάρχει όλη η άνεση και η δυνατότητα να δημιουργηθεί ένα ευχάριστο σύνολο και άνετα τοποθετημένο.

Πολύ μεγάλος κήπος: Διαστάσεις πολύ μεγάλες σε σχέση με την κατοικία. Εδώ χωρίζεται ο κήπος γύρω από την κατοικία με φυσικούς φράκτες αειθαλών φυτών, ώστε ο όγκος της κατοικίας να είναι ανάλογος.

Στο τμήμα γύρω από την κατοικία τοποθετείται χλοοτάπητας με παρτέρια, εκεί μπορούν να τοποθετηθούν διάφορα διακοσμητικά στοιχεία ή φύτευση θάμνων. Το υπόλοιπο τμήμα εκτός της φυτικής περιφραξης, χωρίζεται σε τεμάχια για λαχανόκηπο ή δεντρόκηπο ή με καλλωπιστικά φυτά ή ακόμη και ακαλλιέργητο ως φυσικό λιβάδι, έτσι ώστε να υπάρχει ένα καλό αισθητικό αποτέλεσμα.

ΣΤ. Οι οικονομικές δυνατότητες.

Υπολογίζουμε τις οικονομικές δυνατότητες του ιδιοκτήτη για εγκατάσταση και συντήρηση κήπου. Τα έξοδα εγκατάστασης ενός μικρού κήπου είναι μεγαλύτερα από ένα μεγάλο κήπο γιατί ο χλοοτάπητας που έχει το μικρότερο κόστος στους μικρούς κήπους καταλαμβάνει μικρότερο χώρο σε σχέση με τους μεγάλους. Άρα περισσότερα φυτά και μεγαλύτερα έξοδα στο μικρότερο κήπο.

Υπάρχουν πολλοί συνδυασμοί φυτεύσεων. Ο απλούστερος είναι: χλοοτάπητας, λίγοι ανθισμένοι θάμνοι και κυρίως τριανταφυλλίες και λίγα ανθόφυτα ή βολβώδη. Όσο προχωρούμε στη φύτευση περισσότερων ετησίων και πολυετών ανθόφυτων, θάμνων, τα έξοδα αυξάνουν.

Z. Η ανακαίνιση ενός παλαιού κήπου.

Για να γίνει υπάρχουν δύο τρόποι:

-Σεβασμός του ήδη υπάρχοντος σχεδίου. Τότε εκριζώνονται τα ξερά φυτά, κλαδεύονται και ανανεώνονται τα υπόλοιπα και αφαιρούνται τα μεγάλα σε

ηλικία φυτά. Εκοκαφή, αντικατάσταση χώματος σε βάθος 30εκ. Για εγκατάσταση χλοοτάπητα και 60εκ. για φύτευση δέντρων. Επισκευή όλων των τεχνιτών στοιχείων.

-Πλήρη εκσυγχρονισμό του παλαιού κήπου. Εδώ χρειάζεται σχέδιο, γίνονται οι παραπάνω εργασίες αλλά συγχρόνως ξεριζώνονται ορισμένοι θάμνοι, αραιώνονται οι φυτεύσεις και δημιουργείται περισσότερο πράσινο αφού καταργηθούν πολλές διαβάσεις.

Το αποτέλεσμα ενός νέου κήπου ο οποίος θα αντικαταστήσει τον παλιό, χαρακτηρίζεται από γαλήνη ενός χλοοτάπητα, από την ενότητα του χρώματος και την απλότητα. Πρέπει να σεβαστούμε την ενότητα των υπαρχόντων υλικών, ο κήπος πρέπει να προσαρμόζεται στο οίκημα και να χρησιμοποιούνται υλικά παρόμοια με αυτά της περιοχής.

Πρέπει να τονίζεται ο παλιός χαρακτήρας του κτηρίου.

4° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

4.1. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

4.1.1. Πρώτα γίνεται το τοπογραφικό σχέδιο του μελλοντικού κήπου σε διαστάσεις 1:100 τουλάχιστον.

Στο τοπογραφικό σημειώνονται:

- α. Τα υψομετρικά σημεία
- β. Οι διαστάσεις της κατοικίας
- γ. Τα βοηθητικά κτίσματα (αν υπάρχουν)
- δ. Οι διάδρομοι
- ε. Το στοιχείο του νερού αν υπάρχει
- στ. Τα φυτά και ότι άλλο είναι χρήσιμο.

Στη συνέχεια σημειώνονται οι θέσεις που θα αξιοποιήσουμε ή οι δυσάρεστες θέσεις που θέλουμε να αποκρύψουμε. Το σχέδιο το βγάζουμε σε πολλά αντίγραφα και σε αυτά δουλεύουμε ώστε να συνθέσουμε την τελική μορφή του κήπου.

4.1.2. Έτσι λοιπόν έχουμε τα μέρη του κήπου. Εκτός από τις φυτεύσεις, το χλοοτάπητα, σε ένα σχέδιο και έπειτα στο κήπο υπάρχουν και άλλα στοιχεία που θα συνδυαστούν και θα φέρουν το κατάλληλο αποτέλεσμα.

Μερικά από αυτά τα στοιχεία είναι:

- ❖ Διαβάσεις ~ Δρόμοι και μονοπάτια προσπέλασης στο κήπο.
- ❖ Καθιστικό κύριο, δευτερεύον ή για απομόνωση~ Μπορεί να υπάρχει ένα κοντά στη κατοικία, ένα σε απομακρυσμένο μέρος ώστε να αποτελέσει το τέρμα ενός περιπάτου και ένα ακόμη πρόσθετο διακοσμητικό στοιχείο.

- ❖ Παιδική χαρά ~ Αν φυσικά υπάρχει ευχέρεια και βρίσκεται σε μια ηλιόλουστη γωνία και σε χώρο που θα μπορούν εύκολα να τα παρακολουθούν οι γονείς.
- ❖ Πρόσθετα διακοσμητικά στοιχεία ~ Δηλαδή λίμνη, πέργκολα, κιόσκι, βρύσες κ.α.
- ❖ Καλό θα ήταν να υπάρχει ένας λαχανόκηπος~ όπου συνήθως τοποθετείται σε μη εμφανές σημείο.
- ❖ Τέλος μπορεί να υπάρχει και ένα μέρος δρεπτών ανθέων ή ακόμη και ένας δεντρόκηπος.

4.1.3. Η αρχιτεκτονική σύνθεση του κήπου. Έχουμε σκοπό την ένωση διαφόρων στοιχείων και τα συνδυάζουμε έτσι ώστε το αποτέλεσμα να προσφέρει καλαισθησία, λειτουργικότητα και χρησιμότητα για να δένει με το περιβάλλον και την κατοικία.

Θα πρέπει λοιπόν να υπάρχει αρμονία όλων των στοιχείων και γενικότερα ο κήπος πρέπει να είναι ομαλός, τυπικός ενώ θα πρέπει να αποφεύγονται ο σκληρός και απότομος διαχωρισμός των τμημάτων του κήπου με εξαίρεση το λαχανόκηπο που πρέπει να είναι μεμονωμένος. Μια καλή εναλλαγή των τμημάτων πετυχαίνεται με τους θάμνους.

Για να υπάρχει ενότητα θα πρέπει όλα τα στοιχεία να συνδυάζονται και να εξαρτώνται μεταξύ τους. Αν ένα από τα στοιχεία θέλουμε να ξεχωρίζει από τα άλλα τότε θα πρέπει να έχουμε αντίθεση. Αυτή η αντίθεση επιτυγχάνεται με:

Σχήματα: Αντίθεση γραμμών κάθετων με οριζόντιες ή κυρτές. Π.χ. Λεύκα κονιόμορφος και Ιτιά κλαίουσα.

Χρώματα: Π.χ. Θάμνος ανοιχτόχρωμος μπροστά από μια σκοτεινή συστάδα με σκοτεινό χρώμα ή διαφόρων χρωματισμών.

Φύση των υλικών: Π.χ. Εναλλαγή πλακόστρωτου με χλοοτάπητα.

Για να επιτύχουμε αισθητικό αποτέλεσμα, οι αντιθέσεις πρέπει να υπάρχουν σε ορισμένες αναλογίες. Αρμονική σχέση μεταξύ των στοιχείων.

Ισορροπία προκύπτει από στοιχεία σε αναλογίες και σε κλίμακα ανθρώπου - περιβάλλοντος.

Με αυτές τις σκέψεις και τις αρχές, τη μορφή που θα δώσουμε, θα καταρτίσουμε το οριστικό σχέδιο και όταν το επεξεργαστούμε το θέτουμε σε εφαρμογή για τη δημιουργία του κήπου.

4.2. Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

4.2.1. Τα χώματα και η ισοπέδωση.

Ένας καινούργιος κήπος δε σημαίνει απαραίτητα και καινούργια χώματα. Μπορεί να έχει το απαιτούμενο ύψος και να μη χρειάζεται ανύψωση. Αν υπάρχει κατάλληλο χώμα τότε ο κήπος σχηματίζεται εκεί. Όταν λέμε κατάλληλο χώμα εννοούμε μέσης σύστασης δηλαδή με 20-30% άργιλο, 50-70% άμμο, 15-20% ασβέστη και 5-10% χούμο.

Έτσι αν το χώμα είναι κατάλληλο, οργώνεται σε 80 εκ. βάθος και απομακρύνονται ξένες ύλες(πέτρες).

Αν το χώμα είναι πιο βαρύ σε σύσταση τότε βελτιώνουμε τις φυσικές του

ιδιότητες προσθέτοντας άλλο χώμα ή καθαρή άμμο. Τέλος προσθέτουμε κοπριά.

Αν είναι ελαφριάς σύστασης προσθέτουμε κοκκινόχωμα. Τέλος προσθέτουμε κοπριά.

Τώρα στη περίπτωση που το χώμα είναι εντελώς ακατάλληλο, τότε αντικαθιστάμε το ήδη υπάρχον με κατάλληλο σε 30 εκ. βάθος.

Τέλος όταν το οικόπεδο έχει κλίση γίνονται τaráτσες με την πρόσθεση νέων χωμάτων, ή την ισοπέδωση του οικοπέδου που σε αυτή τη περίπτωση θα πρέπει να προσέχουμε ώστε η σύσταση του επιφανειακού χώματος να είναι σωστή τουλάχιστον στα 30 εκ. βάθος.

Μετά λοιπόν απ' το σκάψιμο, την επιχωμάτωση και την ισοπέδωση αρχίζουν οι υπόλοιπες εργασίες εγκατάστασης του κήπου.

4.2.2. Οι περιφράξεις.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι ανάλογα με το στυλ της κατοικίας και της οικονομικές δυνατότητες.

(1) Τοίχοι ύψους 2μ. : Από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους περιφράξεως. Γίνονται από ακατέργαστη πέτρα, πέτρα λαξευτή, μπετόν αρμέ, τούβλα. Όταν είναι προς το βορρά προστατεύουν τα φυτά απ' το κρύο και όταν είναι προς το μεσημβρινό δημιουργούν ζεστό περιβάλλον.

(2) Δικτυωτό συρματοπλέγμα : Οικονομικός τρόπος περιφράξεως ιδιαίτερα στις εξοχικές κατοικίες. Το ύψος του 1,50 - 2,00 μ., στηρίζεται σε σιδερένιους πασσάλους ανά 2 -3 μ. ή σε κολώνες με μπετόν αρμέ. Ένα τοιχάκι 10 -15 εκ. απ' το έδαφος γίνεται από μπετόν και εκεί μπορεί να ενσωματωθεί η άκρη του συρματοπλέγματος, όπου κάνει πιο στερεή και πιο καλαισθητική την περίφραξη. Για οικόπεδα με κλίση κάνουμε περίφραξη με πεζούλια σε πολλά επίπεδα.

(3) Φυτεύσεις : Τα καλλωπιστικά φυτά είναι τα απαραίτητα ζωντανά στοιχεία που πρέπει να έχει ένας κήπος. Ανάλογα με τη χρησιμοποίηση τους έχουμε και το κατάλληλο αποτέλεσμα αφού βέβαια έχουμε επιλέξει το στυλ του κήπου.

Έτσι πρέπει να λάβουμε υπόψη :

4.2.3. Το είδος του κήπου. Ανάλογα με το είδος ταιριάζει άλλο είδος φύτευσης.

4.2.4. Τα χρώματα. Επιτυχία ενός κήπου κατά μεγάλο ποσοστό εξαρτάται απ' το σωστό συνδυασμό χρωμάτων των ανθέων μεταξύ τους και των

φυλλωμάτων τους. Χρειάζεται αρμονία και αντίθεση χρωμάτων των φυτών που ανθίζουν την ίδια εποχή.

Σήμερα οι πιο πολλοί κήποι δεν έχουν πολλά παρτέρια με ανθόφυτα για να επιτύχουν πολύχρωμες συνθέσεις, γι' αυτό ένα μίγμα χρωμάτων εντυπωσιάζει γιατί όλο το χρόνο υπάρχει το πράσινο του φυλλώματος για να ξεκουράζει.

Τα τρία βασικά χρώματα: Μπλε, κόκκινο και κίτρινο.

Το λευκό δεν είναι χρώμα, είναι αποτέλεσμα ένωσης όλων των χρωμάτων. Το μαύρο σημαίνει απουσία φωτός. Η ανάμειξη των απλών χρωμάτων δίνει σύνθετα: πράσινο(μπλε και κίτρινο), βιολέ (κόκκινο και μπλε), πορτοκαλί (κόκκινο και κίτρινο).

Οι πιο συνηθισμένοι συνδυασμοί των χρωμάτων στο κήπο είναι:

A. Συνδυασμοί αντιθέσεων:

- ❖ Με 2 κύρια χρώματα~ Δηλαδή κόκκινο με κίτρινο, κίτρινο με μπλε ή μπλε με κόκκινο.
- ❖ Με 1 κύριο χρώμα και το συμπληρωματικό του~ Δηλαδή πορτοκαλί με μπλε, κίτρινο με βιολέ ή κόκκινο με πράσινο.
- ❖ Με 2 τριτεύοντα χρώματα αντίθετα στο κύκλο των χρωμάτων.

B. Συνδυασμοί αρμονίας:

- ❖ Μονοχρωματική~ Δηλαδή με αποχρώσεις και τόνους ενός μόνο χρώματος.
- ❖ Ανάλογη~ Δηλαδή γειτονικά χρώματα στον κύκλο των χρωμάτων.

5° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

5.1. ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΣΤΟ ΨΥΧΙΚΟ

Το συγκρότημα πολυτελών κατοικιών αποτελείται από 4 κτήρια όπου το καθένα από αυτά έχει 2 πολυτελείς κατοικίες και βρίσκεται στο Ψυχικό. Το Ψυχικό ανήκει στα Βορειοδυτικά προάστια του νομού Αττικής. Το συγκρότημα βρίσκεται σε ύψος 90μ από την επιφάνεια της θάλασσας και υπεριοχθούν νοτιοανατολικοί άνεμοι. Έχει θέα όλη την Αττική και τον Σαρωνικό κόλπο. Η τοπική αυτοφυής βλάστηση αποτελείται από πεύκα, λεύκες, σχοίνους, άγρια εποχιακά όπως οξαλίθρα και διάφορα άλλα ζιζάνια.

Το μικροκλίμα της περιοχής είναι κατάλληλο για οποιαδήποτε φύτευση καθώς διατηρεί πολύ καλή θερμοκρασία σε σχέση με τις εποχές του έτους, αλλά και κατάλληλη ατμοσφαιρική και εδαφική υγρασία. Το έδαφος είναι ελαφρώς όξινο και άριστο για όλα σχεδόν τα είδη των φυτών αφού έχει το κατάλληλο PH.

Στο συγκεκριμένο κήπο μελετήσαμε πρώτα από όλα τις ανάγκες των ατόμων που μένουν στις

κατοικίες. Σε όλα σχεδόν τα σπίτια μένουν οικογένειες τριμελείς και τετραμελείς. Έπειτα είδαμε πως αυτές οι κατοικίες χρησιμοποιούνται ως μόνιμες άρα θα τοποθετήσουμε και διαφορετικές κατασκευές αλλά και διαφορετικά φυτά από ότι σε μια εξοχική κατοικία.

Στον κήπο αυτό επιλέξαμε να δώσουμε ένα μοντέρνο και μεσογειακό στυλ. Ο ιδιοκτήτης επιθυμεί στον κήπο να υπάρχουν μεσογειακά χαρακτηριστικά όπως φυτά ελιάς, δάφνη του Απόλλωνα και τριανταφυλλιές μαζί με ένα μοντέρνο στυλ που να δίνει ένα πολύ αισθησιακό αποτέλεσμα, σε συνδυασμό πάντα με το συγκρότημα πολυτελών κατοικιών.

5.2. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Αρχικά δημιουργήσαμε το Concept όπου χωρίσαμε τον κήπο σε περιοχές φυτεύσεων (φυτά, χλοοτάπητας), κατασκευών (πέργκολες, λίμνες, πλακόστρωτα, Barbeque, παιδικές χαρές).

Έπειτα κάναμε το σχέδιο φύτευσης αφού πρώτα επιλέξαμε τα είδη των φυτών που θα τοποθετήσουμε, καθώς και τις κατασκευές.

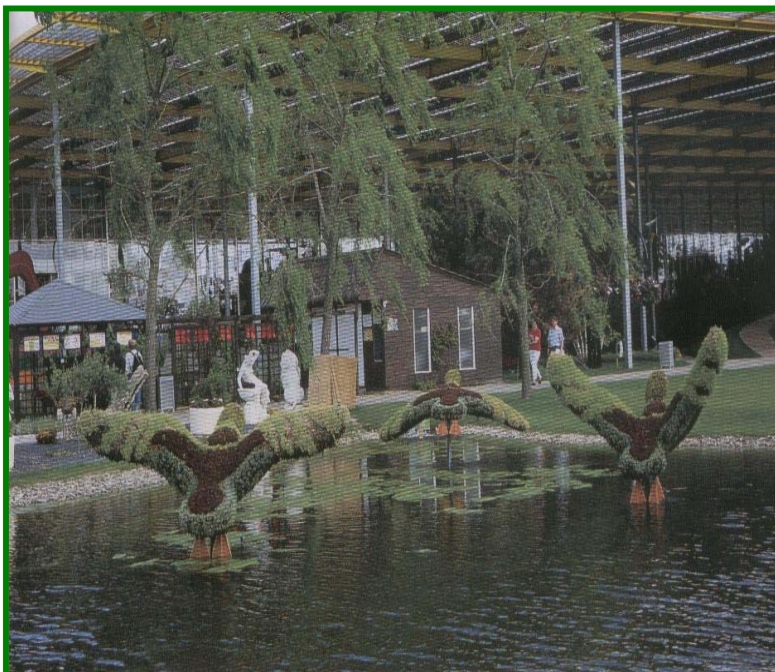
Στο παράρτημα παραθέτονται το Concept και το σχέδιο φύτευσης

5.3. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΗΠΟΥ

Έτσι το επόμενο βήμα μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου είναι η κατασκευή του κήπου. Πραγματοποιήθηκε αυτό το στάδιο κατά την εξάσκηση της πρακτικής μου άσκησης με την εξής σειρά:

5.3.1. Η κατασκευή των λιμνών.

Αρχικά έγινε εκκαφή στο επιθυμητό βάθος (60εκ.) και σχήμα και καθαρίστηκαν τα τοιχώματα και το δάπεδο από πέτρες και άλλα αιχμηρά αντικείμενα για να μην σχίσουν το πλαστικό. Στη συνέχεια συμπίεσαμε το

χώμα στα τοιχώματα και το δάπεδο και στρώσαμε εσωτερικά μονοκόμματο πλαστικό. Τις άκρες του νάilon τις στερεώσαμε στην άκρη της λίμνης με φυτική βλάστηση, χλοοτάπητα και

κυβόλιθους. Η είσοδος του νερού έγινε με δύο τρόπους.

Οι λίμνες στο 1^ο, 2^ο και 3^ο κτήριο είχαν υπόγειο σωλήνα που τοποθετήθηκε κατά την κατασκευή της λίμνης. Διοχετεύει το νερό αθόρυβα στο εσωτερικό της λίμνης ενώ ένας άλλος μεγαλύτερης διαμέτρου σωλήνας, χρησιμεύει ώστε να μην έχουμε υπερχειλίση.

Η λίμνη στο 4^ο κτήριο λειτουργεί με υδατόπτωση από μικρό καταρράκτη φυσικής διαμόρφωσης εγκατεστημένο στην μια άκρη της λίμνης.

Η λίμνη στο 1^ο κτήριο έχει και μια ξύλινη διακοσμητική σκάλα στο κέντρο της όπου ενώνει την μία με την άλλη μεριά του κήπου.

5.3.2. Η κατασκευή πέργκολας.

Κατασκευάσαμε μια πέργκολα σε κάθε κτήριο για τη δημιουργία καθιστικού με θέα τις λίμνες αλλά και τις παιδικές χαρές κάθε κτηρίου, για να είναι όχι μόνο καλαίσθητες αλλά και λειτουργικές. Οι πέργκολες εναρμονίζονται με την κατοικία και φαίνεται σαν να την προεκτείνουν στο κήπο με αποτέλεσμα τη μείωση της διαφοράς εσωτερικού-εξωτερικού χώρου.

Επίσης κατασκευάσαμε και ένα κίосκι στο 1^ο κτήριο από ξύλο και μέταλλο κοντά στη λίμνη.

5.3.3. Πλακοστρώσεις.

Οι πλακοστρώσεις εδώ έγιναν με κυβόλιθους διαφόρων χρωμάτων γιατί είναι πολύ ανθεκτικοί και απαιτούν ελάχιστη συντήρηση. Επίστρωση έγινε στις εισόδους, στις σκάλες, τα καθιστικά, στις πέργκολες, κοντά στις λίμνες και στην περιοχή του κιόσκι.

Άμμος χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή παιδικής χαράς, για αποφυγή τραυματών.

Επίσης χρησιμοποιήθηκαν πλάκες ιδανικές για εξωτερικούς χώρους και δημιουργήσαμε

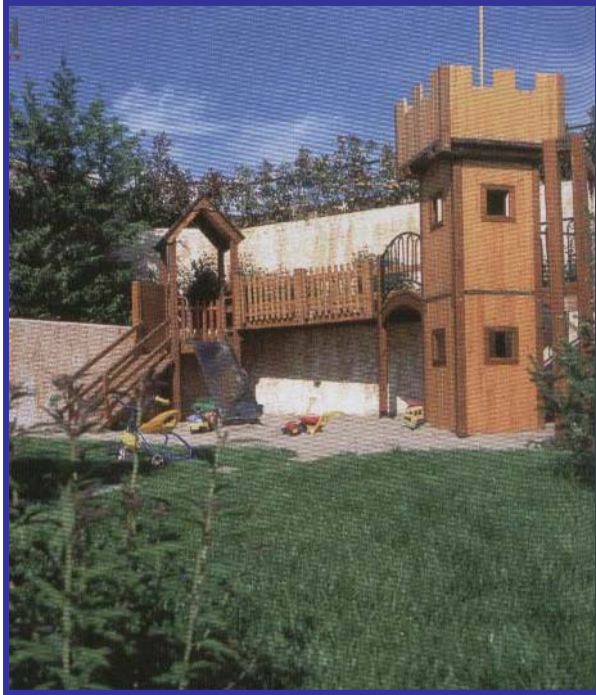
ιαπωνικά βήματα σε κάποια σημεία του κήπου

5.3.4. Κατασκευή Barbeque.

Δημιουργήθηκαν τέσσερα Barbeque χτιστά με βασικά υλικά το πυρότουβλο και το κεραμίδι, στο πίσω κήπων των κατοικιών στην περιοχή των καθιστικών.

5.3.5. Δημιουργία παιδικής χαράς.

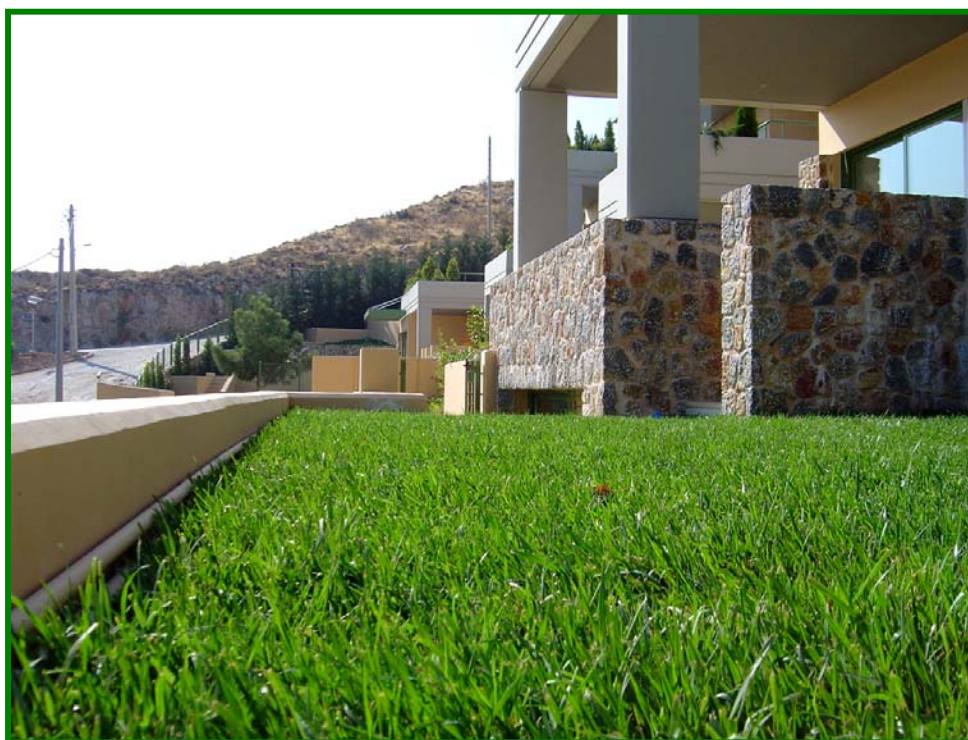

Τοποθετήθηκαν στο μπροστινό μέρος του κήπου κάθε κατοικίας για να είναι εμφανής από κάθε πλευρά του σπιτιού. Υπάρχουν πολλές κατασκευές ασχολίας του παιδιού και περιφερειακός φυτικός φράχτης για καλύτερη προστασία των παιδιών από τα άλλα μέρη του κήπου.

6° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

6.1. ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑΣ

Ο χλοοτάπητας είναι απαραίτητο στοιχείο του κήπου, εξυπηρετεί σκοπούς λειτουργικούς και αισθητικούς και συμβάλει στην ανανέωση και στη υγεία με πολλούς τρόπους:

- Δημιουργεί υγιεινό περιβάλλον με την παραγωγή οξυγόνου.
- Ελαττώνει τη σκόνη στην ατμόσφαιρα και στους χώρους του σπιτιού.
- Εμποδίζει τη διάβρωση του εδάφους από νερό και αέρα.
- Ελαττώνει το θόρυβο.
- Ελέγχει την θερμοκρασία του εδάφους.
- Καλόπτει αισθητικά πρανή σε μεγάλες εδαφοτομές.
- Δίνει πρακτικότητα στην κίνηση στο κήπο αποφεύγοντας την λάσπη και την σκόνη.

- Δημιουργεί ευχάριστο περιβάλλον και δίνει ηρεμία, ξεκούραση και αισθητική απόλαυση.
- Ενοποιεί όλα τα άλλα στοιχεία του κήπου (δέντρα και θάμνους).
- Δίνει αίσθηση ευρυχωρίας και μεγαλώνει οπτικά τους χώρους.
- Τα άνθη και γενικά τα παρτέρια φαίνονται πιο εντυπωσιακά και αναδεικνύονται περισσότερο.

Στοιχεία ποιότητας του χλοοτάπητα:

- Το χρώμα
- Η υφή
- Η ποκνότητα
- Ο τρόπος ανάπτυξης
- Η ομαλότητα
- Η ομοιομορφία

6.1.1 ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ ΣΤΟ ΚΗΠΟ

Αφού τοποθετήσαμε τα φυτά, τις κατασκευές (πέργκολες, κιόσκι, λίμνη, βρύση) του κήπου αλλά και τις σκληρές επιφάνειες (κυβόλιθους), κάναμε την προετοιμασία του εδάφους για να κάνουμε εγκατάσταση.

Αρχικά λοιπόν δημιουργήσαμε τεχνητή αποστράγγιση, έπειτα σκάψαμε, φρεζάραμε και καθαρίσαμε το έδαφος από ξένες ύλες. Διαμορφώσαμε την επιφάνεια του εδάφους επίπεδη, στα διάφορα επίπεδα του οικοπέδου. Έπειτα εγκαταστήσαμε το αρδευτικό δίκτυο και προσθέσαμε κοπριά και τύρφη σε αναλογία 3:1 για την καλύτερη ανάπτυξη των φυτών. Αφού έγινε η εγκατάσταση ακολούθησαν αρκετές αρδεύσεις για να καθίσουν τα χώματα και να φανούν οι μικροκοιλότητες. Όταν το έδαφος ήρθε στο ρώγο του, έγινε το τελικό στρώσιμο, φιλοχωμάτισμα και σκόρπισμα του εντομοκτόνου για τα έντομα εδάφους.

Στη συνέχεια κάναμε εγκατάσταση του έτοιμου χλοοτάπητα. Στρώσαμε τις λωρίδες του χλοοτάπητα με προσοχή έτσι ώστε να καλύψουν όλη την επιφάνεια του εδάφους.

Τέλος ποτίσαμε επανειλημμένα για έλεγχο του αρδευτικού αλλά και για κάτσει καλύτερα το γκαζόν στην επιφάνεια του εδάφους.

Το πρώτο κούρεμα ακολουθεί όταν το γκαζόν φθάσει τα 7-10 εκ. περίπου με πολλή προσοχή.

6.2. ΤΑ ΦΥΤΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Μετά το τέλος των κατασκευών αρχίσαμε τη φύτευση των παρακάτω ειδών σε όλα τα μέρη του κήπου με βάση το σχέδιο.

6.2.1. ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΟΙ ΘΑΜΝΟΙ

ΒΙΒΟΥΡΝΟ *Biburnum tinus*

κουρεμένους φράχτες. Αντέχει στους $-10^{\circ}/-5^{\circ}$.

Αειθαλές φυτό με σφαιρικό σχήμα. Το ύψος του φθάνει τα 2μ και 1,2μ διάμετρο. Εμφανίζει λευκά ροζ άνθη σε ταξιανθίες Νοέμβριο- Απρίλιο. Φοβάται τους δυνατούς πάγους, ενώ ευδοκίμει σε όλα τα εδάφη. Χρησιμοποιείται μεμονωμένο ή για ελεύθερους ή

ΚΑΜΕΛΙΑ *Camellia japonica*

καταστρέφει τα άνθη της. Ευδοκίμει σε σκιερά μέρη και απάνεμα. Απαιτεί όξινο έδαφος και συχνά ποτίσματα το καλοκαίρι με νερό χαμηλής σκληρότητας. Το βρίσκουμε μεμονωμένο, σε συστάδες και ζαρντινιέρες.

Ύψος 2-4μ και 2-3μ διάμετρο. Αειθαλής θάμνος με φωτεινό και σκληρό φύλλωμα, ορθόκλαδο και φυτό αργής ανάπτυξης. Μαγευτική ανθοφορία παρουσιάζει από Φεβρουάριο ως τέλος Απριλίου, ανάλογα βέβαια με τη ποικιλία και το κλίμα. Εχθροί της αρκετά σκληρής καμέλιας είναι το χιόνι, ο καυτός ήλιος και ο πάγος που

ΓΑΡΔΕΝΙΑ *Gardenia jasminoides*

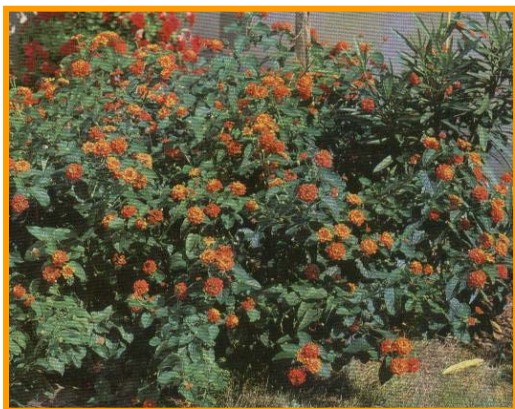
Το ύψος του φυτού και η διάμετρος 0,5-2μ. Το σχήμα του είναι σφαιρικό, με σκουροπράσινα, γυαλιστερά λογχοειδή φύλλα. Αειθαλές φυτό και με άνθη λευκά, αρωματισμένα που εμφανίζονται από Ιούνιο-Αύγουστο. Παγώνει στους 0°.

ΙΒΙΣΚΟΣ *Hibiscus syriacus*

Πολύ ανθεκτικός φυλλοβόλος μικρής ανάπτυξης θάμνος ή δενδρύλλιο. Το ύψος του φθάνει τα 2-3μ και 1-1,5μ διάμετρο. Χρησιμοποιείται στην κηποτεχνία λόγω της άφθονης ανθοφορίας του, που ξεκινά τον Ιούλιο και διαρκεί ως τον Σεπτέμβριο με μονά λιλά άνθη με κόκκινη καρδιά. Ευδοκίμει σε θέσεις με ήλιο και σε στραγγερά εδάφη. Βρίσκεται συνήθως μεμονωμένο, σε ομάδες και σε ελεύθερους φράχτες.

ΛΑΝΤΑΝΑ ΝΑΝΑ *Lantana camara*

Θάμνος με ακανθώδη κλαδιά, που η ανθοφορία του διαρκεί από αρχή καλοκαιριού ως τέλος φθινοπώρου. Τα άνθη της σε μικρούς κορύμβους, στην αρχή ροζ ή κίτρινα γίνονται πορτοκαλί ή κόκκινα. Παγώνει στους 0°. Χρησιμοποιείται μεμονωμένο, σε ομάδες και σε βραχόκηπους.

ΛΕΒΑΝΤΑ *Lavandula officinalis*

Είναι αειθαλή φυτό με ύψος που φθάνει τα 0,8μ και με διάμετρο 0,5μ. Το σχήμα του είναι σφαιρικό, με αρωματικά, γκρι-ασημόχρωμα φύλλα από τα οποία τον Ιούνιο- Ιούλιο αναδύονται στάχεις

αρωματικών ανθέων, χρώματος μπλε-λιλά. Είναι ένα θαυμάσιο φυτό επικαλύψεως που ζει σε όλα τα εδάφη, ακόμη και σε ξηρά. Θέλει προσήλιες θέσεις. Το βρίσκουμε σε μπορντούρες, ομάδες, σε συστάδες, σε βραχόκηπους και σε επικλινή εδάφη. Αντέχει ως τους $-20^{\circ}/-15^{\circ}$.

ΦΩΤΙΝΙΑ *Photinia x fraseri* «Red Robin»

Είναι το μοναδικό αειθαλές φυτό με κόκκινο φύλλωμα. Το ύψος του φθάνει τα 2,5-3μ και 2μ διάμετρο. Το φύλλωμά του είναι επιμήκη, σκληρό, φωτεινό και κόκκινο όταν βλαστάνει, μωβ το καλοκαίρι και πράσινο το χειμώνα. Είναι αρκετά σκληρό

φυτό και ανθεκτικό. Ευδοκμεί σε ημισκιερές θέσεις και σε θέσεις με ήλιο. Φυτεύεται μεμονωμένο, σε ομάδες, σε ελεύθερους φράχτες. Αντέχει ως τους $-15^{\circ}/-10^{\circ}$.

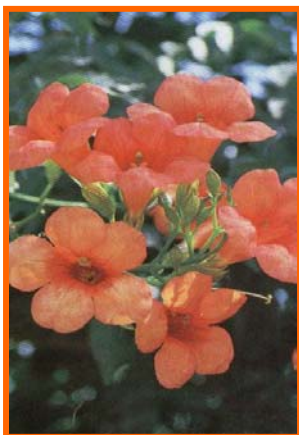
ΙΑΕΞ *Ilex aquifolium* «*Variegatum*»

Αειθαλές φυτό μικρής ανάπτυξης. Τα φύλλα του είναι εντοπωσιακά, με κρεμ-λευκές παρυφές. Πολύ σκληρό φυτό και ανθεκτικό σε όλες τις συνθήκες. Τα μικρά άνθη του εμφανίζονται τον Απρίλιο- Μάιο και είναι λευκά-λιλά και αρωματικά. Τα αρσενικά άνθη εμφανίζονται σε διαφορετικά φυτά από τα θηλυκά και μόνο εκείνα με θηλυκά άνθη παράγουν τους τόσο διακοσμητικούς καρπούς- δρύπες-τον Σεπτέμβριο και διαρκούν ως τον Ιανουάριο. Χρησιμοποιείται μεμονωμένο σε ελεύθερο σχήμα ή διαμορφωμένο σε μπάλα, σε πυραμίδα ή δενδρύλλιο. Αντέχει στους -20°/-15°.

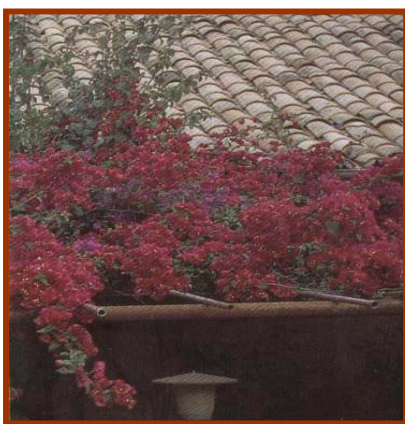
6.2.2. ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΑ ΦΥΤΑ

ΒΙΓΝΟΝΙΑ *Bignonia radicans*

Φυλλοβόλο, ανθεκτικότατο, ευρωστότατο φυτό που φθάνει το ύψος των 10μ. Έχει ανεπτυγμένες εναέριες ρίζες, που του επιτρέπουν να αναρριχάται χωρίς υποστυλώματα. Άνθη σαν καμπανούλες, κόκκινα που εμφανίζονται Ιούλιο- Αύγουστο. Αντέχουν στους -30°/-20°.

ΜΠΟΥΚΑΝΒΙΛΛΙΑ *Bougainvillea glabra*

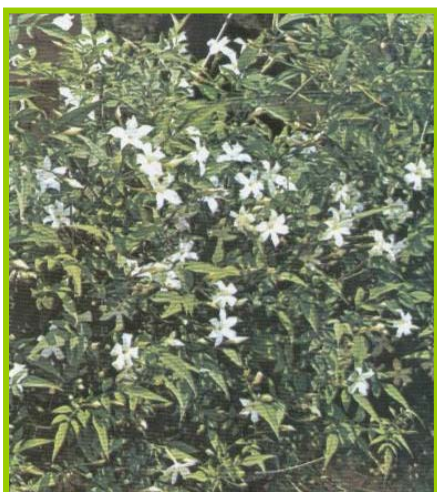
Εύρωστο φυτό, ανθεκτικό σε όλες σχεδόν τις συνθήκες και σε όλα τα εδάφη. Φυλλοβόλο φυτό και με αγκαθωτά κλαδιά. Είναι εντυπωσιακό φυτό λόγω των βράκτειων φύλλων του που εμφανίζονται Ιούνιο- Οκτώβριο σε μοβ, πορφυρές αποχρώσεις. Ανθίζουν σε άπλετο φως και τα άνθη του είναι μικρά λευκά και βρίσκονται εσωτερικά των βρακτείων. Το φύλλωμά του είναι πράσινο γυαλιστερό. Αντέχει στους -5°.

ΚΙΣΣΟΣ *Hedera Helix*

Πολύ ανθεκτικό και μακρόβιο φυτό, με ύψος που μπορεί να φθάσει τα 20μ, με κορμό ξυλώδη και δυνατό. Τα φύλλα του είναι πράσινα, ωσειδή ή τριγωνικά. Χρησιμοποιείται σαν φυτό επικαλύψεως. Αντέχει στους -30° / -20° .

ΓΙΑΣΕΜΙ ΑΡΑΠΙΚΟ *Jasminum officinale*

Ελικοειδή φυτό, εύρωστο με ύψος που μπορεί να φθάσει τα 10-12μ. Είναι φυλλοβόλο με αντίθετα σύνθετα φύλλα, με 5-9 πυκνά σκουροπράσινα φυλλαράκια. Άνθη λευκά, αρωματικά, ενωμένα σε ομάδες των 3-8 στις άκρες των κλαδιών από Ιούνιο- Σεπτέμβριο. Σκληρό φυτό και ανθεκτικό στο κρύο. Αντέχει ως τους -5° .

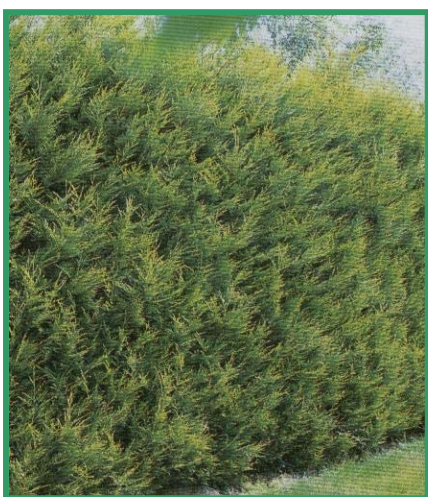
6.2.3. ΚΩΝΟΦΟΡΑ ΦΥΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΝΑΝΑ

ΕΛΑΤΟ *Abies concolor*

Έχει σχήμα πυραμίδας με ύψος ως 2,5-3μ. Κώνοι όρθιοι, φύλλα μακριά 6-8εκ. με χρώμα έντονο γλαυκό, με κλίση προς τις άκρες των κλαδιών. Ευδοκίμει σε στραγγερά εδάφη. Είναι πολύ κομψό και φυτεύεται μεμονωμένο αλλά και σε καθαρές ή μικτές ομάδες για αντιθέσεις χρωμάτων.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΚΥΠΑΡΙ *Cupressocyparis leylandii*

Υβρίδιο ανθεκτικό και σκληρό σε όλες τις συνθήκες και σε όλα τα εδάφη. Φθάνει τα 20-25μ ύψος. Γρήγορης ανάπτυξης, με φύλλωμα έντονο πράσινο. Επιδέχεται κλαδέματα, αντέχει κοντά στη θάλασσα, δεν φοβάται το δυνατό και ψυχρό αέρα. Αντέχει στους -30°/-20°.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ *Cupressus macrocarpa* «Gold Crest»

Φυτό που φθάνει τα 10-15μ. Το σχήμα του είναι τέλειο κωνικό. Η ποικιλία αυτή είναι ευαίσθητη στο κρύο. Ταχείας ανάπτυξης και με χαρακτηριστικό το χρυσοκίτρινο φύλλωμά του. Αντέχει στους $-15^{\circ}/-10^{\circ}$.

ΤΟΥΓΙΑ *Thuja occidentalis*

Φυτό εύκολης καλλιέργειας, με ύψος 8μ. Έχει σχήμα κωνικό με φύλλα έντονα πράσινα, αρωματικά που τείνουν κιτρινωπά στο κάτω μέρος του φύλλου. Επιδέχεται κλαδέματα. Ευδοκίμει σε βαθιά, υγρά και καλά στραγγιζόμενα εδάφη. Χρησιμοποιούνται μεμονωμένα, σε ομάδες, φράχτες. Αντέχουν στους -30° .

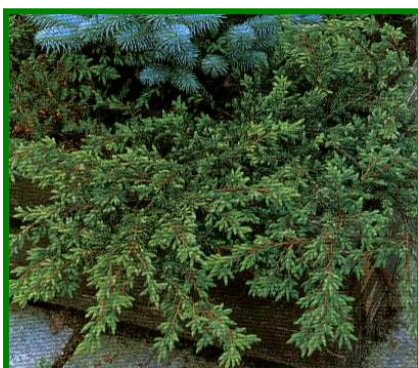
ΝΑΝΑ ΚΩΝΟΦΟΡΑ

ΓΙΟΥΝΙΠΕΡΟΣ *Juniperus chinensis*

Πολύ σκληρό φυτό, ανθεκτικά σε όλες τις συνθήκες. Το σχήμα του είναι ορθόκλαδο με ύψος 1,5μ και με 0,8μ διάμετρο. Φυτό αργής ανάπτυξης με φύλλωμα βαθυπράσινο σκούρο υποκόανο. Κλαδιά όρθια προς την κορυφή που ανοίγουν προς τα έξω δίνοντας στο φυτό την φόρμα ενός βάζου. Φυτεύεται μεμονωμένο ή σε ομάδες, βραχόκηπους. Αντέχει ως τους -30°.

ΓΙΟΥΝΙΠΕΡΟΣ *Juniperus horizontalis*

Φυτό που φθάνει το ύψος των 30εκ. και 1μ διάμετρο. Είναι πλαγιόκλαδο με πρασινωπό και έντονο μπλε φύλλωμα. Φυτό αργής ανάπτυξης αλλά εύρωστο. Χρησιμοποιείται σε πρηνή, βραχόκηπους.

ΤΟΥΓΙΑ ΚΩΝΙΚΗ *Thuja occidentalis* «Sunkist»

Φθάνει μέχρι τα 80εκ. Στην αρχή το σχήμα της είναι στρογγυλό και αργότερα κωνικό, με ωραίο χρυσοκίτρινο φύλλωμα την άνοιξη. Αντέχει στους -30°.

ΤΟΥΓΙΑ ΣΦΑΙΡΙΚΗ *Thuja occidentalis* «Golden globe»

Το σχήμα της είναι σφαιρικό. Το ύψος και η διάμετρος της φθάνει τα 0,5μ. Φυτό με συμπαγής βλάστηση και με κίτρινο φύλλωμα. Αντέχει μέχρι τους -30°

6.2.4. ΚΑΛΛΩΠΙΣΤΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ

ΜΑΝΟΛΙΑ *Magnolia grandiflora*

Αειθαλές, φθάνει τα 25μ ύψος. Έχει μεγάλα δερματώδη γυαλιστερά πράσινα φύλλα και άσπρα-κρεμ άνθη που εμφανίζονται Μάιο-Αύγουστο. Οι καρποί του είναι στρογγυλωποί και όταν ανοίγουν εμφανίζουν κόκκινους σπόρους. Θέλει ελαφριά, βαθιά και όξινα εδάφη. Χρησιμοποιείται μεμονωμένο ή σε δεντροστοιχίες, σε σχήμα πυραμίδας. Επιδέχεται κλαδέματα.

6.2.5. ΦΟΙΝΙΚΟΕΙΔΗ ΦΥΤΑ

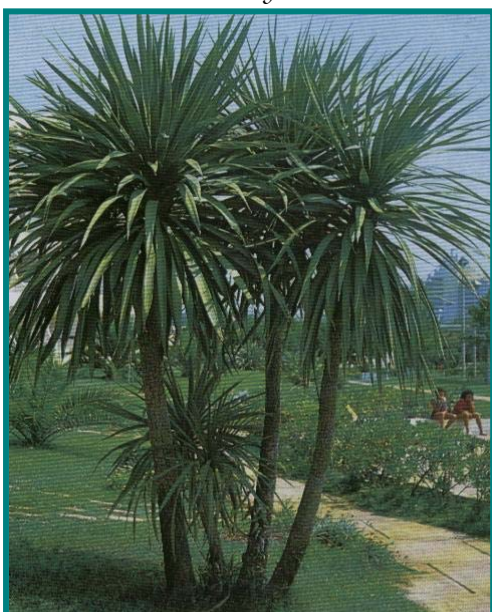
ΚΥΚΑΣ *Cycas revolute*

Το φυτό αυτό έχει κορμό που φθάνει τα 3μ., και είναι δυνατός, όρθιος. Συχνά το βλέπουμε με 2 ή περισσότερους κορμούς που ξεκινούν από τη βάση με διαφορετικό ύψος και διάμετρο. Αυτό είναι και το χαρακτηριστικό που το

κάνει εντυπωσιακό και ελκυστικό. Τα φύλλα του φθάνουν τα 1,5μ. μήκος, ξεκινούν από τη κορυφή του κορμού με ημιόρθια φορά, ελαφρά καμπυλωτά τα κεντρικά και οριζόντια τα εξωτερικά. Είναι σκληρό φυτό και ανθεκτικό στο μεσογειακό κλίμα.

ΔΡΑΚΑΙΝΑ *Cordyline australis*

Είναι αειθαλής, εύρωστο και γρήγορης ανάπτυξης φυτό. Φθάνει τα 10μ. ύψος. Έχει όρθιο κορμό και μακριά ευθύγραμμο, γυαλιστερά πράσινα φύλλα. Όταν φθάσει τα 8 έτη της ζωής του, ανθίζει σε φοβοειδείς, λευκές- κρεμ ταξιανθίες. Αφότου ανθίσει ο κορμός χωρίζεται σε περισσότερα κλαδιά, σχηματίζοντας ευρύ φύλλωμα με πολλούς ρόδακες. Είναι διακοσμητικό λόγω της

εμφάνισής του και χρησιμοποιείται μεμονωμένο ή σε ομάδες και σε βραχόκηπους.

ΦΟΙΝΙΚΑΣ ΚΑΝΑΡΙΟΣ *Phoenix canariensis*

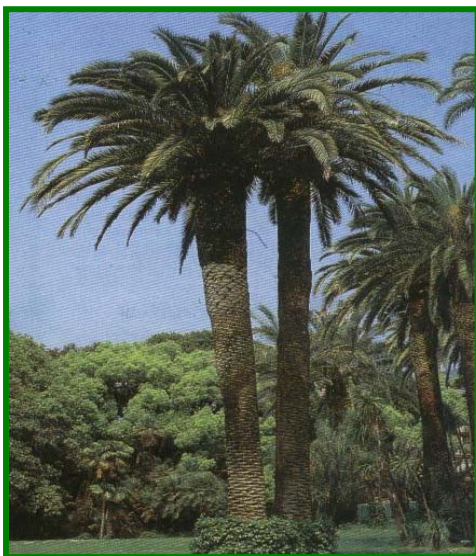

Φυτό μεγάλης ευρωστίας που φθάνει μέχρι και τα 20μ. ύψος. Έχει πλατό φύλλωμα και κορμό με περιφέρεια ως 1,5μ. Τα φύλλα είναι φτερώδη, χτενοειδή, κατερχόμενα, τοξοειδή, μήκους 6μ. Τα μικρά

σκουροκίτρινα άνθη του εμφανίζονται Απρίλιο, σε κρεμαστές ταξιανθίες μήκους 1μ. Οι καρποί του εμφανίζονται λίγο αργότερα και μοιάζουν με χουρμάδες, είναι μελανοκίτρινοι και ωοειδείς. Ανθεκτικό στις αντίξοες συνθήκες.

Χρησιμοποιείται μεμονωμένο, σε ομάδες, συστάδες στην κηποτεχνία λόγω της μεγαλοπρέπειας του φυλλώματός του. Αντέχει στους -7° .

ΧΟΥΡΜΑΔΙΑ *Phoenix dactylifera*

Φυτό που φθάνει τα 30μ. ύψος. Έχει λεπτότερο κορμό από τον κανάριο, και η πτώση του φύλλου αφήνει χαρακτηριστικό σημάδι. Τα φύλλα του είναι χτενοειδή, φτερώδη και μήκους 3μ. Αυτός ο φοίνικας είναι ανθεκτικός σε όλες σχεδόν τις συνθήκες χωρίς όμως να παράγει χουρμάδες που είναι και το χαρακτηριστικό του. Παράγει μόνο σε ευνοϊκά κλίματα. Αντέχει στους -7°.

ΦΟΡΜΙΟ *Phormium tenax* «*Variegatum*»

Ανθεκτικό φυτό που παρουσιάζεται σαν μια πυκνή τούφα λογχοειδών φύλλων μήκους μέχρι 3μ. Αντέχουν και δίπλα στη θάλασσα. Η συγκεκριμένη ποικιλία είναι η πιο διαδεδομένη λόγω των χρυσοκίτρινων αποχρώσεων που έχουν τα φύλλα της.

ΓΙΟΥΚΑ *Yucca elephantipes*

Φυτό μακρόβιο και εύρωστο. Έχει δενδρώδη εμφάνιση, με εξογκώματα στη βάση του κορμού σαν πόδια ελέφαντα και διακλαδώσεις στην κορυφή, που καταλήγουν σε θύσανο με λαμπερά πράσινα φύλλα. Άνθη λευκά-κρεμ.

6.2.6. ΠΟΛΥΕΤΗ ΠΟΩΔΗ

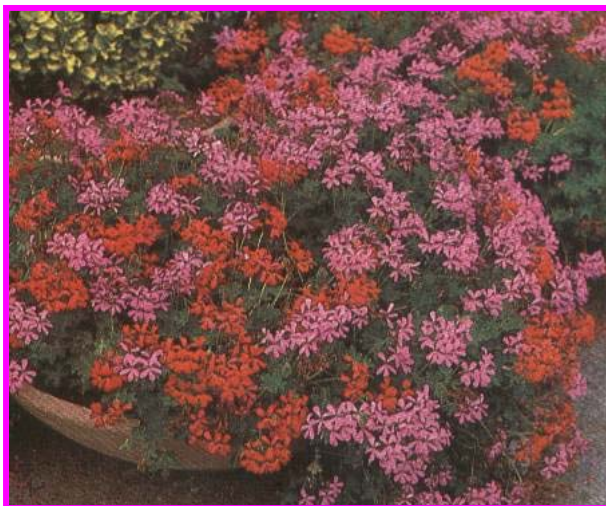
ΣΤΡΕΛΙΤΖΙΑ *Strelitzia reginae*

προοδευτικά το καλοκαίρι.

Έχει το πιο εντοπωσιακό άνθος. Τα φύλλα του είναι ωοειδή και με μακρείς μίσχους. Οι ταξιανθίες του αποτελούνται από μια σπάθη με σχήμα ράμφους, που περικλείει 8-10 πολύχρωμα άνθη (κίτρινο, μπλε, πορτοκαλί) που ανθίζουν

ΠΕΛΑΡΓΟΝΙΟ *Pelargonium zonale*

Νοέμβριο σε διάφορους χρωματισμούς ανάλογα με την ποικιλία από άσπρο μέχρι ροζ, κόκκινο μέχρι βιολετί και με άνθη μονά ή διπλά.

Έχει θαμνώδη όρθια εμφάνιση, ξυλοποιημένη βάση και παράγουν συνέχεια σκιαδιοειδείς ταξιανθίες. Το όνομά τους προέρχεται από μια έγχρωμη στεφάνη που διακοσμεί τα καρδιόσχημα χνουδωτά φύλλα. Τα άνθη του εμφανίζονται από Απρίλιο ως

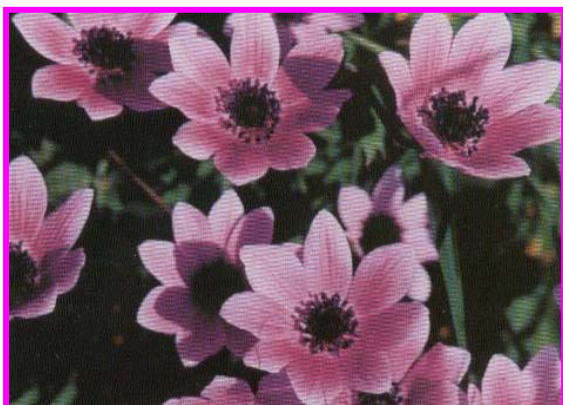
ΝΤΑΛΙΑ *Dahlia «Weston Pinkie»*

Πολυετή βολβώδη πόα με μεγάλα φούξια διπλά άνθη, από τα μέσα καλοκαιριού ως τις πρώτες παγωνιές του χειμώνα. Φωτόφιλο φυτό, απαιτεί γόνιμα εδάφη και καλά στραγγιζόμενα. Ευαίσθητα φυτά στους δυνατούς παγετούς και γι' αυτό οι βολβοί αφαιρούνται από το έδαφος κατά τη διάρκεια του λήθαργου και διατηρούνται σε σκοτεινό και δροσερό έδαφος.

Φυτεύονται σε παρτέρια και σε μπορντούρες.

ΑΝΕΜΩΝΗ *Anemone coronaria*

Πολυετή βολβώδη πόα με πράσινο φύλλωμα και μεγάλα μοβ άνθη που εμφανίζονται την άνοιξη. Ευδοκίμει σε περιοχές με ημισκιά και έχει μέτριες απαιτήσεις σε νερό. Χρησιμοποιείται σε βραχόκηπους και σε ζαρντινιέρες.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ *Argyranthemum frutescens*

Πολυετή ποώδη φυτό με γκριζοπράσινα, έντονα διαιρεμένα φύλλα και πολυάριθμα λευκά άνθη που εμφανίζονται από Μάρτιο ως Νοέμβριο. Έχει σχήμα θάμνου και προτιμά γόνιμα, ελαφριά και καλά στραγγιζόμενα εδάφη. Φυτεύεται σε ομάδες, ζαρντινιέρες και βραχόκηπους.

ΔΙΜΟΡΦΟΘΗΚΗ *Dimorphoteca pluvialis*

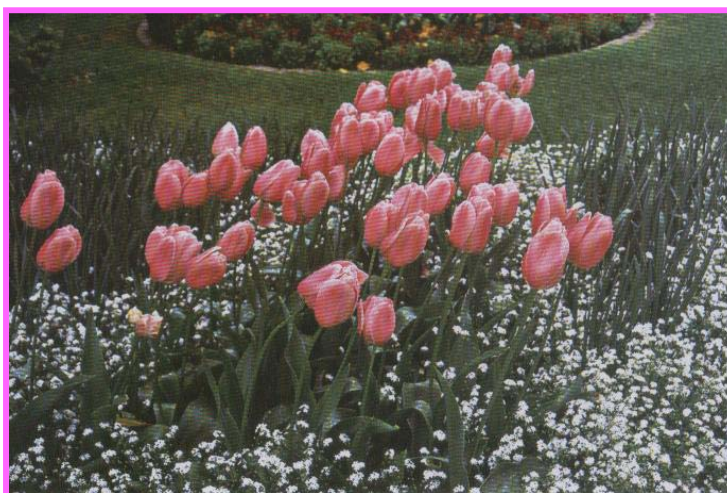
Ετήσιο φυτό με πράσινα φύλλα και λευκά άνθη με σχήμα μαργαρίτας το καλοκαίρι. Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες θέσεις και μέτρια υγρά εδάφη. Φυτεύεται σε ζαρντινιέρες και βραχόκηπους.

ΙΡΙΔΑ *Iris «Heart Mountain»*

Είναι αειθαλή, βολβώδη και ριζωματώδη φυτό με πράσινα επιμήκη φύλλα. Χρησιμοποιείται για τα εντυπωσιακά πολύχρωμα άνθη του, που εμφανίζονται από Απρίλιο- Μάιο. Προτιμά ηλιόλουστες θέσεις και εδάφη ελαφρώς όξινα και υγρά.

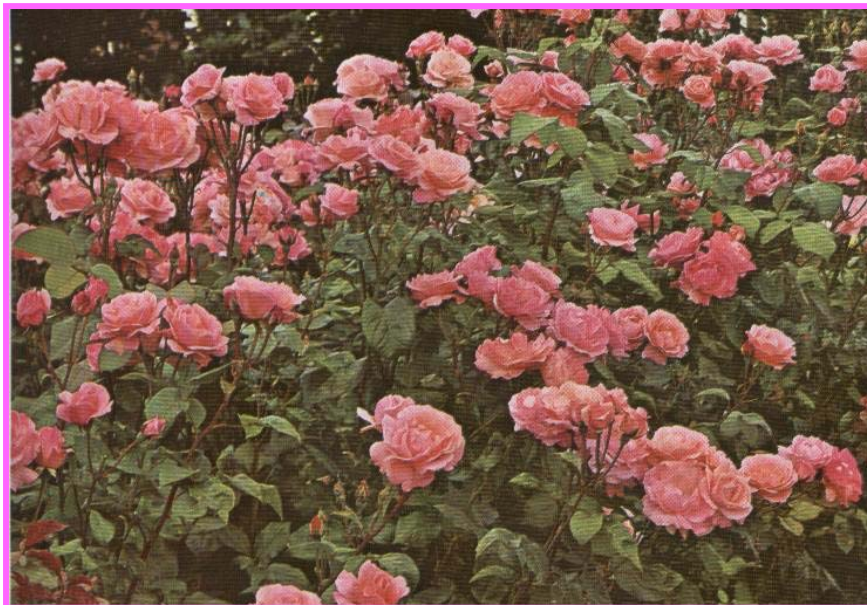
ΤΟΥΛΙΠΑ *Tulipa*

Είναι βολβώδη, ποώδη φυτό με πράσινα φύλλα και μεγάλα άνθη την άνοιξη σε διάφορες αποχρώσεις ανάλογα με την ποικιλία. Προτιμά ηλιόλουστες θέσεις και καλά στραγγιζόμενα εδάφη. Χρησιμοποιούνται σε ζαρντινιέρες, βραχόκηπους και σε γλάστρες. Η ποικιλία «*Dillenburg*» έχει φούξια άνθη με κόκκινες- πορτοκαλί παρυφές, η ποικιλία «*Marielle*» έχει ροζ άνθη και η ποικιλία «*White Triumphator*» έχει λευκά άνθη.

6.2.7. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΕΣ

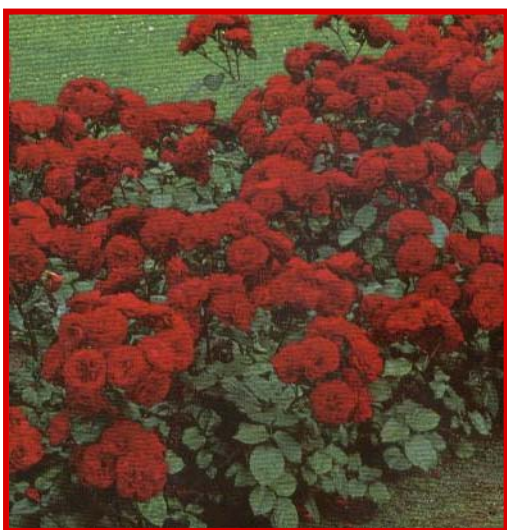
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ ΜΕΓΑΝΘΗ *Rosa*

Η οικογένεια αυτή παράγει τα μεγαλύτερα άνθη, συχνά αρωματικά και σχηματίζονται στη κορυφή κάθε κλαδιού.

Το ύψος των φυτών φθάνει το 1μ. Τα μπουμπούκια είναι μακριά και κομψά. Ανθεκτικά και πολυφόρα φυτά, φυτεύονται σε ομάδες και μονόχρωμες ή πολύχρωμες μπορντούρες. Μερικές τέτοιες ποικιλίες είναι: *Charles Mallerin* με κόκκινα σκούρα άνθη, *Red Queen* με κόκκινα άνθη και η ποικιλία *Criterion* με ανοικτά κόκκινα άνθη.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ ΜΕ ΜΙΚΡΑ ΑΝΘΗ ROSA

Σχηματίζουν πολύ διακλαδιζόμενους θάμνους με κανονική και συμπαγή βλάστηση. Το ύψος τους κυμαίνεται από 50-70εκ. Στην κορυφή κάθε στελέχους σχηματίζονται μεγάλοι κόρυμβοι με άνθη μετρίου μεγέθους. Είναι φυτά πολυφόρα και φυτεύονται σε ομάδες, μονόχρωμες ή πολύχρωμες μπορντούρες. Μερικές ποικιλίες είναι:

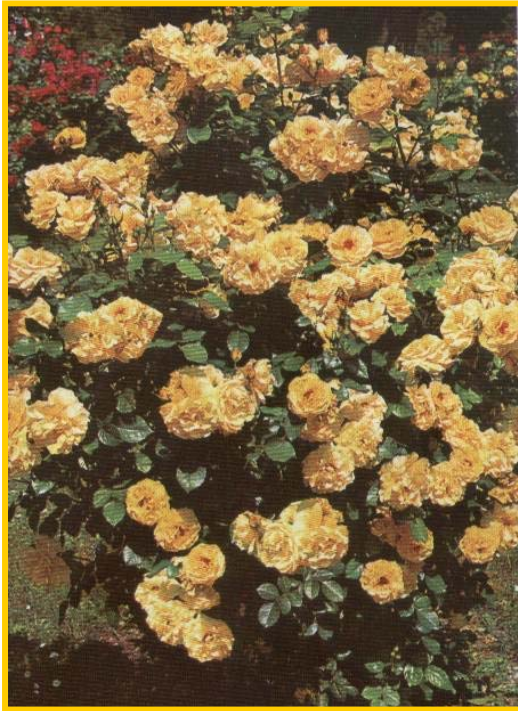
Red Pinocchio με κόκκινα σκούρα άνθη, η *Papillon Rose* με ροζ άνθη και η ποικιλία *Yellow Hammer* με κίτρινα άνθη.

ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ ROSA

Είναι σχεδόν πάντα η κληματοειδής εμφάνιση των ομώνυμων μεγανθών υβριδικών ποικιλιών. Έχουν γρήγορη ανάπτυξη και φυτεύονται για να διακοσμήσουν πέργκολες, ψηλά τοίχια, τοίχους σπιτιών, παλιούς κορμούς δέντρων και φράχτες. Ανθίζουν την άνοιξη θεαματικά, ακολουθεί μια μέτρια καλοκαιρινή και μια τρίτη πλούσια φθινοπωρινή ανθοφορία. Μερικές ποικιλίες αναρριχώμενων τριανταφυλλιών είναι: *Chrysler Imperial* με κόκκινα σκούρα άνθη και η ποικιλία *New Yorker* με κόκκινα άνθη.

ΘΑΜΝΩΔΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ *ROSA*

Είναι συχνά παλιές, βοτανικές ή ιστορικές τριανταφυλλίες με πάρα πολύ εύρωστη ανάπτυξη και ύψος 1,5-2μ. Μερικές από αυτές είναι πολύφορες και φυτεύονται μεμονωμένες ή συνδυασμένες με άλλους θάμνους. Μερικές τέτοιες ποικιλίες είναι: *Amerlok* με μεγάλα άνθη σε ροζ κοραλλί χρώμα, η *Lucia* με μεγάλα χρυσοκίτρινα άνθη και η ποικιλία *Westerland* με μεγάλα κίτρινα και κόκκινα άνθη.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ ΜΙΝΙΑΤΟΥΡΑ ROSA

Οι ποικιλίες αυτής της κατηγορίας σχηματίζουν πολύ μικρούς θάμνους ύψους 15-20εκ., με πλούσια ανθοφορία μικρών ανθέων με τέλειο σχήμα. Ανθίζουν από Μάιο ως τις πρώτες παγωνιές του χειμώνα. Φυτεύονται σε ζαρντινιέρες και σε ομάδες. Μερικές

τέτοιες ποικιλίες είναι: *Baby Gold* με έντονα κίτρινα άνθη, η *Coralin* με ρόδινα πορτοκαλί άνθη και η ποικιλία *Baby Masquerade* με κίτρινα, ροζ, κόκκινα άνθη.

Τέλος σε ένα γνήσιο Ελληνικό κήπο δεν θα μπορούσαν να λείπουν τα εξής φυτά: Ελιά, Δάφνη του Απόλλωνα και αγγελική η νάνα που χρησιμοποιείται για μπορντούρες και παρτέρια μικρά, επίσης χρησιμοποιήθηκε και ρείκι για εδαφοκάλυψη σε διάφορες αποχρώσεις.

6.3. Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Ένας κηποτέχνης πρέπει να επιλέξει και τα μέρη που θέλει να φωτιστούν πιο έντονα στο κήπο. Συνήθως είναι τα σημεία που θέλουμε να εστιάσουμε την προσοχή του ιδιοκτήτη ή του επισκέπτη.

Στο συγκεκριμένο κήπο φωτίστηκαν οι λίμνες, οι είσοδοι του συγκροτήματος, οι σκάλες, κάποια μοναχικά δέντρα όπως οι μανόλιες, φυτά που θελήσαμε να εστιάσουμε την προσοχή του ιδιοκτήτη όπως τα κύκας. Έτσι λοιπόν φωτίσαμε τις γωνίες των παρτεριών ανάλογα με το που βρίσκονταν. Δηλαδή τα παρτέρια στις σκάλες τα φωτίσαμε από μία γωνία για να είναι φαίνονται πιο μεγάλα ενώ τα παρτέρια περιμετρικά του χώρου τα φωτίσαμε από όλες τις γωνίες για να φαίνονται και τα σύνορα του σπιτιού.

Τα πιο πολλά φωτιστικά που χρησιμοποιήθηκαν είναι σποτάκια και τοποθετήθηκαν στο έδαφος. Ακόμη χρησιμοποιήθηκαν και φωτιστικά τύπου χελώνας που τοποθετήθηκαν στο τοίχο κοντά στις περιοχές που υπάρχει χλοοτάπητας.

Τέλος εγκαταστάθηκαν και φωτιστικά διαδρόμου στις παιδικές χαρές του συγκροτήματος αλλά και στα καθιστικά.

6.4. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ.

Τα φυτά που χρησιμοποιήθηκαν στο κήπο ήταν:

1 Έλατο, 1 Χουρμαδιά, 1 Κανάριος φοίνικας, 19 Λευλάντι, 8 Γκολτ κρεστ, 3 Τούγιες μεγάλες, 3 Μανόλιες, 2 Ελιές, 3 Δάφνες του Απόλλωνα, 6 Τούγιες σφαιρικές, 5 Τούγιες κωνικές, 5 Ίλεξ, 6 Φόρμια, 5 Στρελίτζια, 3 Γιούκα, 14 Ιβίσκους, 4 Γιουνίπερος, 4 Κύκας, 12 τριανταφυλλίες, 30 τριανταφυλλίες μινιατούρες, 75 Βιβούρνα, 38 Φωτίνιες, 12 Γαρδένιες, 14 Μαργαρίτες, 15 Πελαργόνια, 14 Διμορφοθήκη, 5 Ντάλιες, 30 Ρείκι, 18 Αγγελική νάνα, 6 Λαντάνα νάνα, 2 Γιασεμί, 2 Βιγνόνιες, 2 Μπουκαμβίλλιες, 3 Τριανταφυλλίες αναρριχώμενες, 1 Κισσός και 25 Βολβώδη φυτά.

Πολλά από αυτά αγοράστηκαν αρκετά μεγάλα ώστε να καλύψουν τις ανάγκες του ιδιοκτήτη ως προς το κήπο.

Έτσι λοιπόν τα φυτά συνολικά στοίχισαν 6.225 ευρώ.

Ο χλοοτάπητας κάλυψε συνολικά περίπου 680τ.μ. Αγοράστηκε έτοιμος και στοίχισε 5550 ευρώ.

Το συνολικό κόστος της φύτευσης ήταν 11.800 περίπου ευρώ.

Τέλος πρέπει να αναφερθεί πως τα έξοδα ανέβηκαν λόγω του χώματος που προστέθηκε, του δικτύου άρδευσης και των εργατικών χεριών που χρειάστηκαν για την ολοκλήρωση του έργου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Νούσης Ι. Κ., Σύγχρονη Ανθοκομία Και Κηποτεχνία, 1992. 513-525.
2. Farthing D. and G., Σχεδιασμός κήπων, 1991. p. 44-51.
3. Κανταρτζής Ν. Α., Ανθοκομία- Αειθαλείς Καλλωπιστικοί Θάμνοι για Αρχιτεκτονική και Αρχιτεκτονική του Τοπίου, 1994. 50-82.
4. Κανταρτζής Ν. Α., Ανθοκομία- Βολβώδη- Κονδυλώδη- Ριζωματώδη Φυτά για Αρχιτεκτονική και Αρχιτεκτονική του Τοπίου, 1992. 16-25.
5. Τσαλικίδης Γ. Α., Σύγχρονοι Ελληνικοί Κήποι- Σχεδιασμός- Κατασκευές- Φυτά, 1994. 53-78.
6. Κιούσης Γ & Κουτέπας Ν & Ταμβάκης Ν., Εργαστήριο Ανθοκομίας και Κηποτεχνίας, 1996. 1^ο τεύχος: 19-45.
7. Κιούσης Γ & Κουτέπας Ν & Ταμβάκης Ν., Εργαστήριο Ανθοκομίας και Κηποτεχνίας, 1996. 2^ο τεύχος: 63-67.
8. Βαϊόπουλος Θ., Χίλιες Ιδέες- MILLEPIANTE, 2000. 15-145.
9. Τσαλικίδης Γ. Α., Καλλωπιστικά Φυτά Για ελληνικούς Κήπους, 1994. 87-134.
10. Lincoln F. A., Garden Style, 1990. p. 83-176.
11. Brookes J., Garden Design Workbook, 1994. p. 38-96.
12. Plumtre G., The Water Garden, 1993. p. 87-94.
13. Wiles R., Κατασκευές στον Κήπο, 1990. 114-123.
14. Αντωνιδάκη- Γιατρομανωλάκη Α., Στοιχεία Κηποτεχνίας Αρχιτεκτονικής Κήπου, 1998. 5-15.
15. Francis A. R., Υδροκήποι- Άνθη και Φυτά στο Νερό, 2000. 19-36.